

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 2015

1427/2015

Valtiovarainministeriön asetus

vesivoimalaitoksen ja sen rakenteiden jälleenhankinta-arvon perusteista

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 30 §:n 1 ja 2 momentin, sellaisina kuin ne ovat laissa 812/2013, nojalla:

1 §

Soveltamisala

Vesivoimalaitoksen, jonka kosken putouuskorkeus on vähintään kolme metriä ja jonka teho on vähintään 500 kilowattia, ja vesivoimalaitosrakenteiden jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon voimalaitosrakenteiden hankinnasta johtuneet välittömät menot:

- 1) koneasema siihen sisältyvine patoineen;
- 2) ylä- ja alakanavarakenteet tai muut koneaseman ulkopuoliset vesitiet;
- 3) voimalaitosta varten tehdyt perkaukset ja pengerrykset;
- 4) voimalaitosta palvelevat padot;
- 5) kytkinkenttärakenteet;
- 6) voimalaitoksen käyttöä ja ylläpitoa varten tarvittavat tiet ja sillat;
- 7) lämpö-, vesi-, ilmastointi- ja sähköasennukset;
- 8) voimalaitoksen tarvitsemat erilliset kaapeli- ja putkikanavat; sekä
- 9) tontin kaivuu-, paalutus-, louhintä-, tasointi- ja pintarakennustyöt.

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon myös laitoksen työmaan käyttö- ja yhteiskustannukset, rakennuttajan kustannukset ja rakennusaikaiset korot.

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon ainoastaan vesivoimalaitosta välittömästi palvelevat rakennukset tai laitteet, joita eivät ole esimerkiksi kalanviljelylaitokset, toimisto-, varasto-, korjaamo- tai asuinrakennukset, turbiinit, generaattorit, patoluukut, nosturit, automaatiolaitteet säätöä ja käyttöä varten eivätkä uittolaitteet, muunto- ja kytkinlaitteet eivätkä muut sähkön tuotantoa palvelevat koneet ja laitteet.

Muiden kuin tässä asetuksessa tarkoitettujen rakennusten jälleenhankinta-arvosta säädetään erikseen.

2 §

Jälleenhankinta-arvo

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvo lasketaan siten, että muutos 1 §:ssä tarkoitettujen rakenteiden alkuperäisiin hankintakustannuksiin ja muihin kustannuksiin perustu-

vaan viimeksi vahvistettuun arvoon verrattuna vastaa rakennuskustannusindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden kesäkuusta verovuoden kesäkuuhun. Jälleenhankinta-arvo on 75 prosenttia tällä tavoin määritetystä arvosta. Rakennuskustannusten oletetaan syntyvän tasaisesti rakentamisen aikana.

3 §

Keskimääräisten rakennuskustannusten mukainen jälleenhankinta-arvo

Jos vesivoimalaitoksen alkuperäisistä rakennuskustannuksista ei ole luotettavaa selvitystä, määritetään vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvo 1 §:ssä tarkoitettujen rakenteiden rakennuskustannusten summana 4 §:n 1—5 kohdassa mainittuja keskimääräisiä arvoja ja taulukoita käyttäen. Jälleenhankinta-arvo on 75 prosenttia tällä tavoin määritetystä arvosta.

4 §

Rakennuskustannusten keskimääräiset arvot

1. Tontin pintarakennustyöt

Vesivoimalaitosalueen tontin pintarakennustöiden pinta-alana pidetään vesivoimalaitoksen maa-alueen pinta-alaa.

Tontin pintarakennustöiden yksikköhinta on 3,184 euroa/m².

2. Kaivuumassat

Kanavien kaivuumassat määritetään kanavan pituuden ja poikkileikkauksen perusteella. Kaivuumassojen yksikköhinta on 12,83 euroa/m³ ktr, kun kaivuu on vedestä, ja 10,60 euroa/m³ ktr, kun kaivuu on kuivatyönä, sekä 76,16 euroa/m³ ktr, kun kysymyksessä on louhintaa.

3. Vedenjuoksutusputket

Vesivoimalaitoksen ulkopuolella sijaitsevien vedenjuoksutusputkien yksikkökustannukset ovat:

ø (m)	euro/jm
1,0	499,14
1,5	748,61
2,0	998,32
2,5	1 248,04
3,0	1 497,44
3,5	1 746,91
4,0	1 996,60
4,5	2 246,06
5,0	2 495,74

Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

4. Padot ja tukimuurit

Patojen ja tukimuurien yksikköhinta on 502,23 euroa/m³, kun pato on betonia, ja 21,04 euroa/m³, kun pato on maata tai louhetta.

5. Koneasemat

Koneaseman rakennuskustannus lasketaan koneaseman tilavuuden perusteella. Jos koneaseman tilavuutta ei voida luotettavasti määritellä, käytetään määrittäisperusteena voimalaitoksen tehoa.

Koneaseman tilavuus lasketaan koneaseman ulkomitoin. Yläpuolisten tilojen lisäksi tilavuuteen lasketaan myös vesitiet.

Taulukkoa 1 käytetään sellaisten koneasemarakennusten rakennuskustannusten laskemiseen, joissa on pystyakselinen turbiini tai teho ≥ 8 MW. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 1

m ³	euro
1 000	5 003 853,14
10 000	7 590 577,01
50 000	19 087 127,29
100 000	33 457 815,30
200 000	59 535 687,84

Taulukkoa 2 käytetään sellaisten koneasemarakennusten rakennuskustannusten laskemiseen, joissa on vaak-akselinen turbiini tai teho ≤ 8 MW. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 2

m ³	euro
1 000	872 911,74
5 000	2 316 513,27
10 000	4 121 013,96
50 000	18 557 023,15

Jos koneasema on tehdas tai muun sellaisen hallin osa, rakennuskustannukset lasketaan vesivoimalaitoksen tehon avulla taulukosta 3. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 3

Teho (MW)	euro
0,5	857 358,83
1,0	1 127 397,67
2,0	1 397 763,21
3,0	2 207 552,71

4,0	2 747 630,36
5,0	3 287 707,96
6,0	3 827 785,37
7,0	4 367 862,80
8,0	4 908 001,65
9,0	9 340 969,19
10,0	9 657 659,83
15,0	11 241 115,45
20,0	12 812 547,96
25,0	14 408 026,65
50,0	22 325 303,61
100,0	38 159 858,23
150,0	53 994 412,39

5 §

Muu vesivoimalaitos

Jos vesivoimalaitos on sellainen, ettei siihen voida soveltaa 2—4§:ssä olevia jälleenhankinta-arvon laskentamenetelmiä, pidetään tällaisen vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvona 75 prosenttia vastaavanlaisen vesivoimalaitoksen rakennuskustannuksista.

6 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016.

Asetusta sovelletaan määrättäessä vesivoimalaitoksen ja sen rakenteiden verotusarvoa vuodelta 2015.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2015

Valtiovarainministeri Alexander Stubb

Lainsäädäntöneuvos Jukka Vanhanen